

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2181/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Драгане Маринковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Керекеш адвокат из ..., против туженог Indo Adriatic industry doo Инђија, чији је пуномоћник Немања Новокмет адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/25 од 18.03.2025. године, у седници одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/25 од 18.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/25 од 18.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/25 од 18.03.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П1 21/2023 од 10.12.2024. године у делу којим је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужилци износ од 80.000.00 динара за претрпљене физичке болове и износ од 80.000,00 динара за претрпљени страх са законском затезном каматом на ове износе од 10.12.2024. године до исплате, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 266.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Ревидент предлаже да се дозволи одлучивање о његовој посебној ревизији ради уједначавања судске праксе у примени одредаба Закона о парничном поступку. По његовом становишту, погрешно су примењене одредбе члана 7. и члана 314. ЗПП зато што је вештачење од стране вештака из области заштите на раду предложено и изведено супротно наведеним законским одредбама, што је утицало на одлуку у

меритуму јер је о тужбеном захтеву одлучено и на основу чињеница утврђених тим доказом.

Ревизија предвиђена чланом 404. ЗПП може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Битне повреде одредаба парничног поступка нису законски разлог за посебну ревизију. Зато ревизијски наводи туженог о погрешној примени означених процесних одредби нису разматрани приликом оцене дозвољености и основаности његове посебне ревизије, нити се може дозволити одлучивање о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе у примени процесних норми.

Предмет овог спора је накнада нематеријалне штете за физичке болове и страх претрпљених услед телесне повреде нанете тужиљи током рада. Нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили на основу члана 164. Закона о раду, налазећи да тужени одговара за насталу штету по правилима о објективној одговорности за штету од опасне ствари, односно опасне делатности из чланова 173. и 174. Закона о облигационим односима, у вези са одредбама Закона о безбедности и здрављу на раду („Службени гласник Републике Србије“ број 101/05 и 91/15) и да не постоје разлози за искључење његове одговорности у смислу члана 177. став 1-3 Закона о облигационим односима, а висину накнаде одредили су применом члана 200. наведеног закона.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити спорна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. Према ставу 2. те одредбе, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. Врховни суд одлучује у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интресу равнопрвности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима оправдавале потребу да се одлучивањем о посебној ревизији туженог уједначи судска пракса.

У овом спору нема ни потребе за новим тумачењем права. Послодавац одговара за штету коју запослени претрпи на раду или у вези са радом на основу кривице (члан 154. став 1. Закона о облигационим односима) или као ималац опасне ствари, односно вршилац опасне делатности (чланови 173. и 174. Закона о облигационим односима). Основ одговорности послодавца утврђује се у сваком конкретном случају, у зависности од околности под којима је настала повреда на раду.

У овом случају, тужиља се повредила четвртог дана пошто је почела са радом код туженог, у време када се још обучавала за рад на покретној траци, тако што је посматрала како искуснији запослени обављају рад. Повреда је тужиљи нанета приликом уклањања производа који су се нагомилавали на покретној траци и тако проузроковали застој у раду. Покретна трака је опасна ствар, а рад на покретној траци је опасна делатност. Тужени је ималац покретне траке (средства за обављање његове

делатности). Радњу уклањања производа са траке тужиља је предузела док је трака била у покрету, на начин како је видела да то чини запослена која ју је обучавала за рад (која је тада била одсутна са свог радног места) и на начин како су у тим ситуацијама поступали и други запослени. У таквим околностима тужени се не може ослободити ни делимичне одговорности за насталу штету (члан 177. став 1-3 Закона о облигационим односима).

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП - према вредности предмета спора побијаног дела, као у другим имовинско-правним споровима. Вредност предмета овог спора у побијаном делу износи 160.000,00 динара и не прелази вредност која је по означеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић